

Αρχιεπίσκοπος Ιερώνυμος: Η Εκκλησία απαιτεί να συμμετέχει στον κοινωνικό διάλογο, όχι να αποκλείεται επειδή δεν “αρέσει” ο λόγος της

[Αυτοκέφαλες Εκκλησίες](#) / [Εκκλησία της Ελλάδος](#)

«Αποτύχαμε εκεί όπου υιοθετήσαμε ξένα πρότυπα» επισημαίνει σε άρθρο του στο Περιοδικό της Βουλής για τα 50 χρόνια Μεταπολίτευσης ο Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος [κ.κ. Ιερώνυμος Β΄](#), ο οποίος δράττεται της ευκαιρίας να υπενθυμίσει πως: «Η Έκκλησία απαιτεί να συμμετέχει στὸν εὐρύτερο κοινωνικὸ διάλογο μὲ τοὺς λοιποὺς συμμετέχοντες (θεσμούς, κοινωνία τῶν πολιτῶν), ὅπως ἐπιτάσσει ὁ δημοκρατικὸς διάλογος, καὶ ὅχι νὰ περιφρονεῖται ἢ νὰ ἀποκλείεται, ἐπειδὴ δὲν «ἀρέσει» ὁ λόγος Της».

Ο Αρχιεπίσκοπος κ.κ. Ιερώνυμος τονίζει ότι «ὁ ὑλιστικός καὶ ὑπέρμετρος δικαιωματισμός τῶν τελευταίων δεκαετιῶν, ἀλλὰ καὶ ἡ οἰκονομικὴ χρεοκοπία τῆς Χώρας (ὡς ἀπόρροια πνευματικῆς καὶ ἀξιακῆς κρίσης καὶ θεσμικῶν ἀνεπαρκειῶν), ἀποτελοῦν, δυστυχῶς, στίγμα στὴν Ἱστορία τῆς Μεταπολίτευσης».

Ἡ πολιτισμικὴ παρακμὴ, ἡ πνευματικὴ καὶ ἀξιακὴ κρίση (ἐξωγενὴς καὶ ἐνδογενὴς) καὶ ἡ οἰκονομικὴ χρεοκοπία καταδεικνύουν ὅτι χωρὶς πνευματικὲς καὶ ἠθικὲς ἀξίες δὲν εἶναι δυνατὴ πραγματικὴ πρόοδος, ἀναφέρει καὶ τονίζει ὅτι «ἡ «εὐημερία» καὶ δὴ ἡ ὑλικοκρατικὴ δὲν ἀρκεῖ ἀπὸ μόνη τῆς γιὰ νὰ ἐμπνεύσει ἓνα Λαὸ νὰ ἐπιτύχει συνολικά».

Μήπως ἀποτύχαμε; ἀναρωτιέται ὁ Μακαριώτατος καὶ παραθέτει μιὰ σειρὰ σημαντικὰ προβλήματα που κυριαρχοῦν σήμερα σε διάφορους τομεῖς ὅπως «ἡ ποιότητα πολιτικοῦ λόγου καὶ συμπεριφορᾶς, ἡ διαφάνεια, ἡ ἀξιοκρατία, ἡ θεσμικὴ ἐπάρκεια καὶ ἀποτελεσματικότητά, ἡ ἀντιμετώπιση τῶν οἰκονομικῶν ἀνισοτήτων, ἡ ὑπερσυγκέντρωση τοῦ πλούτου, τὸ Κυπριακὸ καὶ τὰ ἐλληνοτουρκικά, ἡ κοινωνικὴ πολιτικὴ, τὸ μεταναστευτικὸ, ἡ πληθυσμιακὴ καὶ πολιτιστικὴ συνοχή, ὁ προσανατολισμός καὶ ἡ ποιότητα τῆς παιδείας, ἡ πρόσβαση σὲ ὑπηρεσίες ὑγείας, ἡ περιβαλλοντικὴ προστασία, ἡ πολιτιστικὴ ποιότητα, ἡ ἀπονομὴ τῆς δικαιοσύνης καὶ ἡ ἀσφάλεια».

Ἡ αἰτιολογία τῶν ἀστοχιῶν εἶναι πολυπαραγοντικὴ, ἐνδογενὴς καὶ ἐξωγενὴς, τονίζει, ἀλλὰ «εἶναι σίγουρα πνευματικὴ, ἀξιακὴ, πολιτισμικὴ καὶ θεσμικὴ».

Ὅπως ἀναφέρει ὁ Αρχιεπίσκοπος «ἡ ὅποια ἀποτυχία τῆς Μεταπολίτευσης καὶ ἡ μερικὴ ἐπιτυχία τῆς μπορεῖ νὰ συμπυκνωθεῖ μεταξὺ ἄλλων στὸ ἐξῆς : Ἀντὶ νὰ ἐπενδύσουμε στὴν συνεργασία Πολιτείας καὶ Ἐκκλησίας με ὅρους «συναλληλίας», ὅπως ὀρίζει ἡ ἐλληνικὴ καὶ ὀρθόδοξη παράδοσή μας, ἡ κοινωνικὴ πραγματικότητα, οἱ κοινωνικὲς ἀνάγκες, ἐξαντλήσαμε τὴν ἐνέργειά μας σὲ ἀλυσιτελεῖς καὶ ἀτελέσφορες μάχες περὶ «διαχωρισμοῦ Κράτους καὶ Ἐκκλησίας», ἐκτὸς τῆς παραδόσεώς μας καὶ χωρὶς νὰ ὑπάρχει οὐσιαστικὰ ἀποχρῶν πρὸς αὐτὸ λόγος, μιμούμενοι ἐν πολλοῖς ξένα ἐρμηνευτικὰ σχήματα καὶ ξένα προτάγματα καὶ πρότυπα, τὰ ὁποῖα δὲν ἀντέχουν τὴν βάσανο μιᾶς ἀντικειμενικῆς ἱστορικῆς ἀνάλυσης τῶν ἐλληνικῶν ἱστορικῶν δεδομένων, πραγματικοτήτων καὶ ἀναγκαιοτήτων».

«Ἡ Ἐκκλησία ἀπαιτεῖ νὰ συμμετέχει στὸν εὐρύτερο κοινωνικὸ διάλογο μὲ τοὺς λοιποὺς συμμετέχοντες (θεσμούς, κοινωνία τῶν πολιτῶν), ὅπως ἐπιτάσσει ὁ δημοκρατικὸς διάλογος, καὶ ὅχι νὰ περιφρονεῖται ἢ νὰ ἀποκλείεται, ἐπειδὴ δὲν «ἀρέσει» ὁ λόγος Της», τονίζει.

Οἱ στόχοι που πρέπει νὰ τεθοῦν γιὰ το μέλλον, ἀναφέρει, εἶναι, μεταξύ ἄλλων, «ἡ δημιουργία μιᾶς εὐνομούμενης Πολιτείας καὶ μιᾶς ὑγιοῦς Κοινωνίας, χωρὶς ὑλιστικὴ μονομέρεια μὲ πνευματικὲς καὶ πολιτισμικὲς ἀναφορές, μὲ ἐθνικὸ ὄραμα μιᾶς ὀλιστικῆς καὶ ὅχι μονάχα ὑλιστικῆς προόδου· ἡ βελτίωση τῆς ποιότητος τῆς δημοκρατίας μας, ἡ ὁποία ὀφείλει νὰ μὴν περιορίζεται στὴν ἀπλὴ ἐπιτέλεση ἐκλογῶν καὶ ἐναλλαγὴ κυβερνήσεων, ἀλλὰ νὰ ἐμβαθύνει σὲ οὐσιαστικὰ ζητήματα δημοκρατίας μὲ διάλογο, χωρὶς ἀποκλεισμούς· ἡ ἐμπέδωση ἑνὸς οὐσιαστικοῦ κράτους δικαίου· ἡ ἄμεση ἀντιμετώπιση τοῦ δημογραφικοῦ».

Πατήστε ΕΔΩ για να διαβάσετε ολόκληρο το άρθρο
Αρχιεπίσκοπος